GREGORIUS MAGNUS
Admont (?), 12. Jh. Seite 126r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26137
Copyright: Admont, Benediktinerstift

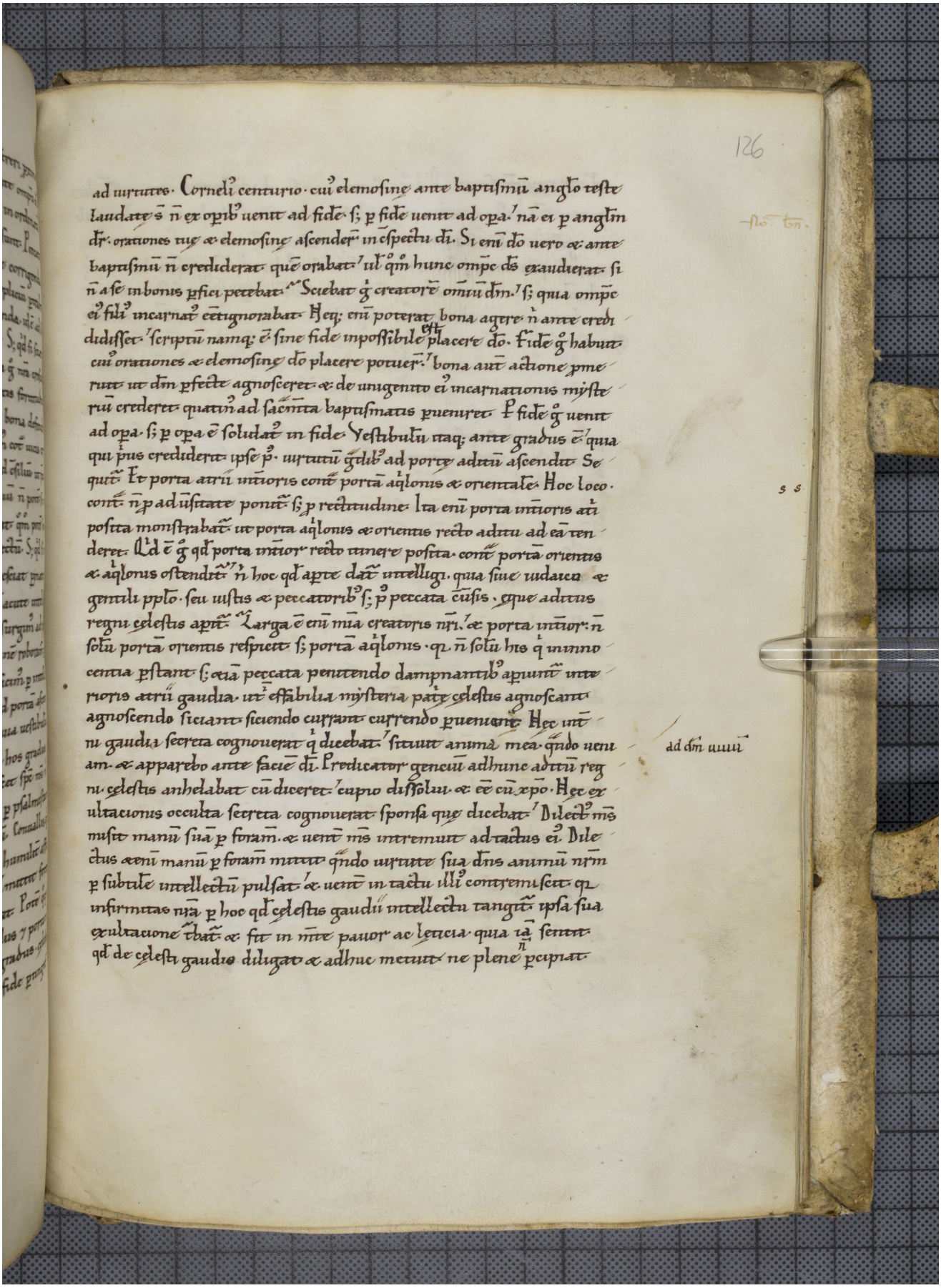

ad uirtutes. Corneli⁹ centurio. cui⁹ elemosine ante baptismū anglo teste
laudate s̄ n̄ ex opib⁹ uenit ad fide. s; p fide uenit ad opa. nā ei p anglm
dr̄. orationes tue & elemosine ascender̄ in c̄spectu di. Si enī dō uero & ante
baptismū n̄ crediderat. quē orabat. ul q̄m hunc omp̄c ds exaudierat. si
n̄ a se in bonis p̄fici petebat. Sciebat g̊ creatorē omiū dm̄. s; quia omp̄c
ei⁹ fili⁹ incarnat⁹ eētignorabat. Neq; enī poterat bona agere. n̄ ante credi
didisset. scriptū namq; ē sine fide impossibile est placere dō. Fide g̊ habuit
cui⁹ orationes & elemosine dō placere potuer̄. bona aut̄ actione p̄me
ruit ut dm̄ p̄fecte agnosceret. & de unigenito ei⁹ incarnationis myste
riū crederet. quatin⁹ ad sacm̄ta baptismatis p̄ueniret. P fide g̊ uenit
ad opa. s; p opa ē solidat⁹ in fide. Vestibulū itaq; ante gradus ē. quia
qui p̄us crediderit. ipse p⁹. uirtutū g̊dib⁹ ad porte aditū ascendit. Se
quit̄. Et porta atrii intīoris cont̄ portā aq̄lonis & orientale. Hoc loco.
cont̄. n̄ p ad ūsitate ponit̄. s; p rectitudine. Ita enī porta intīoris atī
posita monstrabat̄. ut porta aq̄lonis & orientis recto aditu ad eā ten
deret. Q̄d ē g̊ qd̄ porta intīor recto itinere posita. cont̄ portā orientis
& aq̄lonis ostendit̄. n̄ hoc qd̄ ap̄te dat̄ intelligi. quia siue iudaico &
gentili pplo. seu iustis & peccatorib⁹ s; p⁹ peccata c̄ūsis. eque aditus
regni celestis ap̄it̄. Larga ē enī mīa creatoris nr̄i. & porta intīor. n̄
solū portā orientis respicit. s; portā aq̄lonis. q̄ n̄ solū his q̄ in inno
centia p̄stant. s; etiā peccata penitendo dampnantib⁹ ap̄iunt̄ inte
rioris atrii gaudia. ut̄ effabilia mysteria patrie celestis agnoscant.
agnoscendo siciant. siciendo currant. currendo p̄ueniant. Hec int̄
ni gaudia secreta cognouerat q̄ dicebat. sitiuit anima mea. q̄ndo ueni
am. & apparebo ante faciē di. Predicator gentiū adhunc aditū reg
ni celestis anhelabat cū diceret. cupio dissolui. & ēē cū xp̄o. Hec ex
ultacionis occulta secreta cognouerat sponsa que dicebat. Dilect⁹ m̄s
misit manū suā p foram̄. & uent̄ m̄s intremuit ad tactus ei⁹. Dile
ctus & enī manū p foram̄ mittit. q̄ndo uirtute sua dn̄s animū nr̄m
p subtile intellectū pulsat. & uent̄ in tactu illi⁹ contremiscit. q̄
infirmitas nr̄a p hoc qd̄ celestis gaudii intellectu tangit̄. ipsa sua
exultacione t̄bat̄. & fit in m̄te pauor ac leticia. quia iā sentit.
qd̄ de celesti gaudio diligat & adhuc metuit. ne plene p̄cipiat.

ad dm̄ uiuū